

Цена: 0,50лв

ноември 2011г., брой 1, сезон VI

Делта Те

Halloween в
Английската
4

Интервю с
г-жа Дюлгерова
6

Students
abroad
12

Long distance
relationships?
14

Магията на есента

Like Us On
facebook

Делта Те

Кое е първото нещо, което ви мина през ума, когато се събудихте една хубава сутрин и осъзнахте, че есента вече е тук? Отново училище? Хиляди ангажменти и неспирни проблеми?...Това е ясно. Но всяко нещо си има и хубава страна, нали? Този въпрос си зададох и младите фотографии на нашата гимназия преди да се включат във фотоконкурса „Магията на есента“, организиран от „Делта Те“. Те намериха вдъхновение в многоцветните падащи

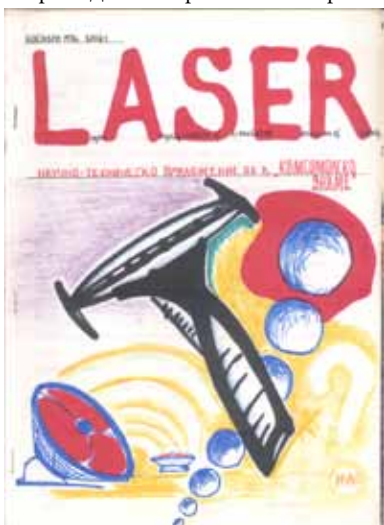
листа, застилащи улиците, и в последните лъчи на топлото есенно слънце запечатаха своите незабравими есенни моменти. Накрая ги качиха на нашата страница във facebook, където всеки можеше да гласува за тях. Най-много харесвания получи Радина Джевелекова от 10-ти „г“ клас и сега найната снимка краси заглавната ни страница. Както предварително обещахме, следващите три най-харесвани снимки също намериха място на страниците на вестника. Вижте ги на стр.8.

Развитието на Делта Те

Две години гласът на нашата гимназия – вестникът „Делта Те“ – бе притихнал. Сега отново поемаме инициативата и се надяваме този път да заговори по-силно от всякога.

Училищен вестник под името „Делта Те“ излиза на бял свят за първи път през 2000 година.

Но традицията и идеята всъщност са много по-стари. Още от 1976 година, когато ЕГ „Пловдив“ е ПГ „Георги Кирков“, 8Б клас (тогава познат като „Орган на дружество Пеню Пенев“ – всеки клас си има такова отличително име, колкото е странно да ни звучи на нас сега) издава свой собствен вестник. А най-впечатляващото е, че за пет години този вестник не пропуска брой. Даже напротив – от първоначалните

четири страници обемът на изданието се увеличава до 24, а третата година се появява и научно-техническото приложение – LASER (от Light Amplification of Stimulated Emissions of Radiation). Както и сега, вестникът е бил мястото, където всеки месец се помествали всякакви ученически бисери, есета, стихотворения, статии, репортажи и интервюта. Публикували се и новини за световни събития, за научни открития, които не трябва да остават встрани от ползването на учениците. Разбира се, няма как и властващата система в страната да не остави своя отпечатък върху ученическото издание – вестникът се наричал „Комсомолско знаме“ и често страници се посвещавали на годишнини на СССР – просто защото така трябва.

И най-малката, почти скрита, критика към управляващите не оставала незабелязана и водела до посещение при директора.

Доста по-различна била и самата направа на вестника, която отнемала много повече време отколкото в днешни дни. Като за начало, за да напишеш една статия трябвало с часове да се мъчиш над пишешката машина. Кориците на всеки един брой били рисувани ръчно, а когато на 8-ми декември 1980 Джон Ленън бива застрелян, редакторите започват многочасово търсене на хартия за снимки, за да може събитието да бъде отбелязано подобаващо. По същото време излизал и вестник на цялото училище на име „The Monthly Review“, но одисеята по издаването му е още по-дълга и сложна. За съжаление той просъществувал само два броя и след това потънал в забрава.

На всички ни е ясно, че това е една традиция, която не бива да бъде прекъсвана.

Чрез „Делта Те“ ние показваме духа на нашата гимназия.

Той отразява не само новините и събитията, а показва как ние, учениците, се променяме и развиваме, какви са нашите цели и какво успяваме да постигнем. Знайте, че съхранението на тази традиция зависи само от нас, учениците на ЕГ „Пловдив“. Затова нека бъдем активни, нека всички се включим в инициативата – пък дори и само за удоволствието след години да погледнем в архива и с усмивка да си припомним интересните случки от ученическите години.

Елена РОГЛЕВА, 11-а

Издания от:
II, IV, V сезон
и юбилейно
издание (от
ляво на дясно)

Е, запалихте ли се? Ако това е така, ето по-важното, което трябва да знаете преди да се включите в „Делта Те“:

Как мога да напиша?

Писането на материал за вестника е изключително просто и достъпно – подготвяш своя материал (статия, интервю, поезия и др.) и го изпращаш на нашия e-mail:

deltate@gmail.com

След това материалът ще бъде прегледан от редакцията. Тогава, ако е наложително, ще бъдат нанесени корекции и той ще бъде публикуван в съответния брой.

За какво мога да пиша?

При писането за „Делта Те“ няма ограничения за тематиката. Всеки има цялата свобода да пише за това, което той намира за интересно и важно. Епикът на Делта те е ширококроен и приема материали на всякаква тематика и от всякакво естество.

Какво още мога да изпращам?

Освен гореспоменатите материали като стаии, интервюта и поезия може да се изпращат всякакви материали, които прецените, че са подходящи – снимки, бисери, информативни бележки, дори и обяви

.Разбира се, ние сме отворени за нови предложения и всяко нововъведение ще е полезно за нас.

Има ли ограничение във формата?

По принцип – не. Материалите могат да са на български, английски или немски в зависимост от избора на автора.

Побързайте и се включете още в следващия борй с вашия материал!

Екоден, но само за ден

На 21 октомври, за пореден път в гимназията ни се проведе екоден. Цяла сутрин около училището кипеше бурен живот. Подобно на рояци работни пчелички, учениците бяха разпръснати из околните зелени площи с пълна бойна екипировка от ръкавици и чували. Имахме нелеката и не особено приятна задача да чистим какви ли не отпадъци – от опаковки от кроасани до самотни гуменетки, изгубили собственика си. Наистина събрахме солидно количество смет, но жалкото е, че на следващия екоден отново ще е пълно със същите отпадъци.. Надали ви е приятно

да се разхождате сред боклука. Не е трудно, когато изядеш нещо, да си сложиш опаковката в джоба и да я изхвърлиш в най-близкия кош.

От екодена насам вече можем да се радваме и на преобоядисаните пейки пред даскало, а също така и на освежената тенис маса. Хубаво е да видиш толкова екоентусиасти, събрани с една цел, защото само от нас зависи да направим престоя си в района на училището по-приятен.

Надявам се поговорката „Всяко чудо за три дни“ да не важи при нас.

Александър АРШИНКОВ - 10в
Фоторепортаж: Спасимира Котулова - 12ж

РТРИ организират разделно събиране на отпадъци. Снимка: Елена Сариева, 12-в

Ден на народните будители

Всички помним, че в началото на месеца имаме четири дълги почивни дни, които ни се отразиха много добре, но знаят ли всички по какъв повод почивахме? Не, не беше заради Хелоуин. На 01.11 чествахме Деня на народните будители. Това е един от светлите национални празници, които за жалост през последните години отстъпват пред разни чужди обичаи и оставят забравени. Разбира се, и Все Светии не е за пренебрегване (винаги е хубаво да имаме повод да празнуваме), но нека отдадем значимото и на собствените си традиции. Да, наистина на този ден няма предпоставка за голям купон, но всеки от нас трябва да го отбележи за себе си - както сметне за добре. Това е времето, когато трябва да се замислим кои всъщност са народните ни будители (не тези, които водят сутрешните предавания по радиото) и какво са направили за нас.

Те са всички онези хора, знатни и не толкова познати личности, които са дали своя принос за будното съзнание на народа ни и поддържали неговото самочувствие.

Това са всички просветители, книжовници, революционери. Най-известните сред тях са Свети Паисий Хилендарски, Иван Вазов, Григорий Цамблак, Константин Костенечки, Владислав Граматик, Матей Граматик, Свети Иван Рилски, Неофит Бозвели, братята Димитър и Константин Миладинови, Георги Стойков Раковски, Васил Левски, Христо Ботев, Стефан Караджа, Хаджи Димитър, Любен Каравелов, Добри Чинтулов, Деан Тодоров, Теодор Чубуров и

много други. Народни будители са и съвременните учители и хора на науката, които продължават делото на предшествениците си.

Празникът се отбелязва от 1922г. по предложение на тогавашния министър на народното просвещение - Стоян Омарчевски. За първи път неофициално денят е честван в Пловдив през 1909г. През 1945г. празникът е отменен от комунистическата власт, но остава в съзнанието на българите и на много места продължава да се отбелязва неофициално. През 1992 традицията е възобновена и продължава и до днес.

Албена АРАБАДЖИЕВА, 11-б

Halloween

За Halloween от Англия до Английската...

Halloween е празник, който макар и навлязъл отскоро в България, бързо се популяризира и набира все повече почитатели, най-вече сред младите хора. На 31 октомври всички вече сме въоръжени с най-разнообразни и невероятни маски и костюми. Можем да срещнем какви ли не създания през страховитата нощ – от страшни дяволи, черни котки и вещици до мили ангелчета, феички и „послушни“ ученички. Но за да си прекараме наистина страхотно, освен оригинална маскировка ни трябва и автентична Halloween-ска атмосфера. Ето и няколко от символите на празника, които имат далеч подълбок смисъл, отколкото сме предполагали:

1. Най-популярният символ на празника е **светещата тиква**. Тиквени фенери се издълбават по целия свят, но знаете ли всъщност откъде идва тази традиция? Тя води началото си от един обикновен ирландски пияница Джек. Веднъж, в навечерието на празника на Всички светии,

пред пияния ковач Джек, който седял в кръчмата, се явил самият дявол.

Джек се съгласил да му даде душата си срещу една бира. За целта дяволът се превърнал в монета, която пияницата сложил в джоба си. Дяволът се измъчвал, но бил освободен, като дал гаранция на Джек - да не взима душата му 10 години. След време хитрецът успял отново да излъже дявола и си спечелил още една 10-ка. Когато обаче умрял, не бил приет нито в ада, нито в рая. Дяволът му дал едно горещо въгленче от огъня на ада и Джек трябвало да започне да скита из света. Той носил със себе си една ряза, издълбал я и сложил в нея огънчето,

за да не изгасне. Смята се, че той и днес броди по света с фенер в ръката.

2. От горната легенда идва и играта с **ябълките**. Плодът се поставя в леген, пълен с вода. Който успеел да отхапе пръв от сочния плод, той щял да се ожени пръв. Ябълката е символ на късмета, богатството и любовта. Освен това, ако се страхувате от вещиците – ябълката ще ви предпази - ако я разрежете хоризонтално на две половини,

сърцевината ѝ ще стане надеждно средство за предпазване от уроки.

3. Задължителните цветове, които трябва да присъстват в украсата са **черно и оранжево**, произлизащи от езическата традиция да се празнуват есента и беритбата. Оранжевото символизира цвета на променящите се листа и на реколтата, а черното бележи „смъртта“ на лятото и промяната на сезона.

4. Ако имате под ръка някой голям **котел** за отварите си – задължително го използвайте! Дори и да не сте толкова добри във вещерския занаят, може да го напълните с пунш. Но за какво е използван в миналото? Келтите вярвали, че след смъртта всички души отиват в котела на старата вещица, което символизира утробата на майката-земя.

Там душите чакали своето прераждане,

докато грозницата, разбърквайки котела, позволявала на нови души да влизат в него, а на стари – да се прераждат. Този образ на котела на живота сега е заменен от злокобните бълбукащи отвари, от които се вдига пара.

5. Всички знаем поверието, че **черните котки**

носят лош късмет. Това е така, защото те са били спътници на вещиците или самите магьосници, затова в миналото са залавяни и горени на клада. В редица култури котката се смята едва ли не за

единственото живо същество, което е способно да проникне в света на мъртвите

и да се върне невредимо.

6. Да не забравяме и страшните **прилепи** – вампири, които се смятат за изчадия на ада. Силуетите им често се използват като символ на злото - прилепи красят раменете на вещиците и живеят по ъглите на къщите им, докато части от тях има в различни магически отвари. Съществуват много митове за тези странни птици, като например, че, ако на Halloween през прозореца влезе прилеп, това е знак, че къщата е обитавана от духове, които са го пуснали да влезе.

Откъде всъщност произлиза празникът?

Древните келти празнували своята Нова година - Саун (Samhain) в края на октомври, когато прибирали последната си реколта. Те вярвали, че в нощта срещу Нова година

се отваря границата между мъртвите и живите

и сенките на починалите през изминалата година навещават земята, в търсене на живи тела, в които да се вселят. За да се предпазят от сенките, хората гасели огъня в огнищата и се опитвали да изглеждат колкото се може по-страшно - обличали животински кожи и глави, надявайки се да изплашат привиденията.

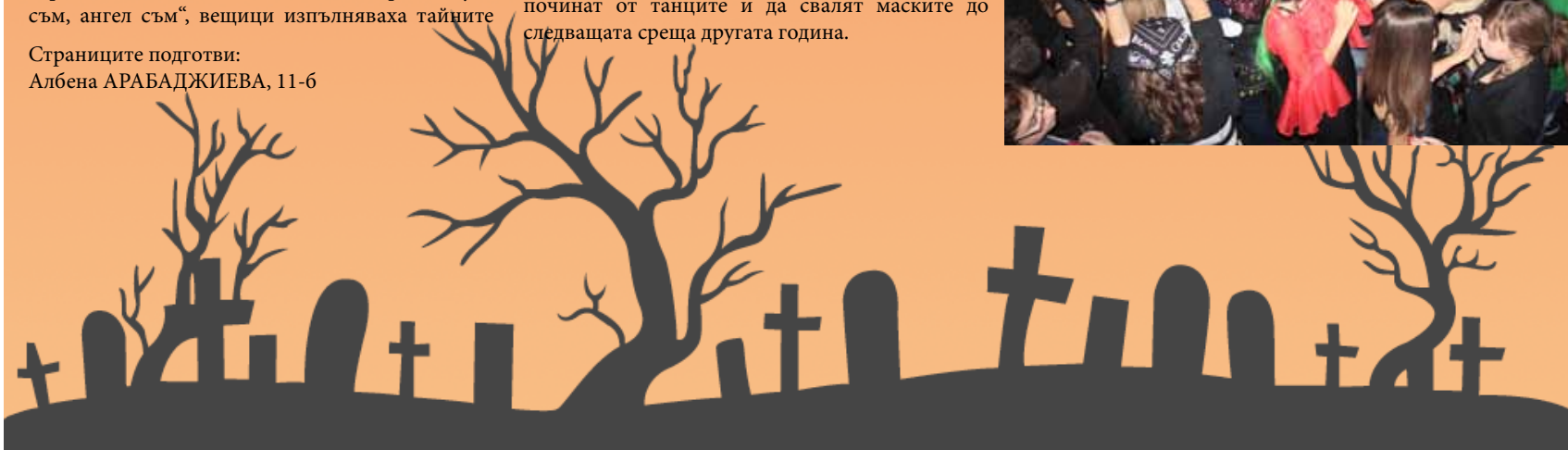
РГРІ имаха дълга програма в МОЛ "Пловдив", която включваше и флашмоб - танц под ритъма на Майкъл Джексън.

„Зверско” парти в INFI

На 2-ри ноември в INFI Dance се състоя Хелоуин парти, организирано от РГРІ, като част от събраните средства от билетите ще бъдат дарени в помощ на Наталия (за която всички би трябвало да сте прочели във Facebook и да сте пуснали едно SMS-че) . Първата смяна имаха предостатъчно време да се подготвят и маскират, докато ние - от втората - бързахме да стигнем на време, тъй като партито стартира точно в 19.00 ч. Кой къде се е преобличал – дали в тоалетните, или в такситата – остава мистерия, но всички бяха с подходящи облекла. В Инфи се събраха възпитаници на Английската, Руската, МГ-то, Френската, Благоев и разни други, за да покажат, че всички могат да купонясват заедно. Вечерта премина в ритъма на хаус и рап парчета, както и разбира се любимата ни поп-фолк музика. Ангелчетата танцуваха на „Дяволът ме кара“, дяволите пък пяха с цяло гърло „ луда съм, ангел съм“, вещици изпълняваха тайните

Страниците подготви:
Албена АРАБАДЖИЕВА, 11-6

си ритуали, кършейки тела, а страшни чудовища обикаляха сред тълпата, шепнейки на жертвите си „тази нощ ми трябваш спешно“. Специален гост беше един от членовете на LMFAO – пичът с картонената глава. Общо взето всички същества се разбираха добре и партито мина весело и спокойно, без инциденти. Докато танцувахме, комисия обикаляше и оценяваше костюмите ни. Всъщност накрая така и не видяхме кой спечели голямата награда за най-оригинален костюм (а именно почивка на Хаваите – първа награда и сокче – втора награда, по думите на водещия), но разбрахме, че е момиче с рокля от вестник и приятелят ни от LMFAO. Интересно как ще си разпределят наградите. Но както каза DJ-ят – „всичко хубаво си има край“. В 22.00 ч. всички под 18 г. (следователно – всички) трябваше да напуснат заведението. Всички отлетяха нанякъде – кой към Ада, кой към Рая, за да си починат от танците и да свалят маските до следващата среща другата година.

Житейска беседа с г-жа Дюлгерова

Повечето от нас, учениците на ЕГ „Пловдив“, добре познават г-жа Татяна Дюлгерова. Нея често може да видите да се разхожда спокойно и усмихнато по коридорите на втория етаж. Но колко добре всъщност познаваме тази мила дама? Ние отнехме няколко минути от ценното ѝ време, като и зададохме въпроси и я помолихме да ни разкаже малко повече за нея самата.

Добър ден, г-жо Дюлгерова! Може ли да Ви зададем няколко въпроса и да научим малко повече за вас?

- Да, разбира се! За мен е удоволствие!

Благодаря! Любопитно ни е, какво Ви тласна към учителската професия?

- Още като малка много ми харесваше. А и може би защото баща ми беше учител. Обикновено в учителската професия има приемственост. Да, но това е трудна професия и изисква много търпение.

- С времето човек се научава на търпение.

А защо точно философия?

- Ами, защото

Визитка

Име: Татяна Дюлгерова
Преподавател по: Психология, Етика и Право, Философия
Стаж: 15 години (10 в ЕГ „Пловдив“)
Зодия: Везни
Роден град: Пловдив
Образование: Висше, 5 години в Киев
Девиз: *Всяко зло за добро*

още от училище много харесвах
хуманитарните науки.

Психологията се харесваше от всички, но учениците не обичаха логиката. Аз, обаче, много я харесвах. След това започнахме да изучаваме по-различни философски предмети, например обществознание, които пак ми харесваха. Харесваха ми историята и философията. Също така и математиката.

Кой беше любимият Ви предмет?

- Тези двата: история и философия.

Добра ученичка ли бяхте?

- Едно време нямаше добър ученик, имаше отличен. Аз бях отличничка.

Страхотно! А как прекарвате свободното си време? С какво се занимавате?

- А, обичам с много неща да се занимавам.

През различните периоди от живота си различни неща съм правила.

А сега в какъв период сте? На какво отделяте време и внимание извън училище?

- Обръщам внимание на приятели, на разходки, на книги и много други занимания.

Спокойни занимания. Релаксирате?

- Да, релаксирам, като или си чета нещо, или се разхождам, или комуникирам. Но гледам по-малко да комуникирам, да съм сама, защото

съм прекалено натоварена през
повечето време.

И имате нужда от повече спокойствие. Разбирам Ви! В Интернет се беше появила ваша снимка от един спортен празник, където сте с колело. Обичате ли да карате колело?

- Да, обичам, но напоследък престанах да карам толкова много.

Може би защото нямате достатъчно време?

- Не, имам време, но просто не мога да си избира достатъчно подходящо за възрастта колело.

Интересно ни е, какво за Вас е „добър ученик“?

- „Добър“ не означава задължително „отличник“. Добър означава комплексно интелигентен.

А имате ли любим клас?

- Нямам любим клас, нито випуск. Зависи какво е взаимното отношение.

Ако има взаимна симпатия и уважение,
всичко върви.

А кой предмет от тези, които преподавате, Ви е любим като материал?

- Най ми харесва философията в единадесети клас и логиката, защото е по-точна. Също така и правото.

Какво бихте посъветвали нашите читатели?

- Нека бъдат малко по-зрели!

Има много ученици, които се държат
неподобаващо за възрастта си.

Много инфантилно. Да се постараят да бъдат по-зрели. Малко повече самоконтрол. Много благодаря! Успехи!

Ивелина ВАСИЛЕВА, 11-к

Снимка: Спасимира КОТУЛОВА, 12-ж

Животът на всеки човек е низ от лични преживявания, стремежи, постижения и падения. Той е като филм, а ние сме като ученици от академия на изкуствата, където, учейки се да бъдем себе си, се усъвършенстваме и получаваме главната роля. Ако образът на тази роля е интерпретиран в смисъла на думата "успех", то какво трябва да направим, за да я изиграем добре?

Нито един човек не би бил пълноценен без цели, към които да се стреми.

Когато в съзнанието му се зароди идея, той пламенно се насочва към нейното осъществяване. Независимо от броя на целите, които си поставяме, те дават посока на житейския ни път, те са като координатори и веднъж осъзнати, се превръщат в необходимост, защото променят насоката на монотонното съществуване, непосилно да направи един човек пълноценен гражданин.

Днес всеки един от нас вече има своите лични успехи, с които се гордее и спомените за тях, които го правят по-добър и амбициозен човек. Тук, в училище, идва време, в което се замисляме как точно искаме да се развие животът ни. Задаваме си въпроси от едно и също естество: „Какво искам да уча след като завърша училище? Ще ме приемат ли? Това ли е моето призвание? Мога ли да вярвам в собствените си възможности?“ Това, което със сигурност знаем, е че няма невъзможни неща и всичко е постижимо. Една мъдра мисъл гласи, че

човек е толкова голям, колкото големи са и мечтите му.

Според мен, обаче, човек е голям колкото мечтите си едва тогава, когато съумее да ги превърне в реалност.

Какви са стъпките към успеха и предизвикателство ли е той? Не е, стига да се довериш на себе си. А какво точно означава това? Да си сигурен, че можеш да изминеш пътя към успеха, независимо от трудностите. Една есенция от упоритост, мотивация и смелост прави пътя не просто предизвикателство,

Пътят към успеха - шанс да бъдеш себе си

а невероятно пътешествие, в което опознаваш не само възможностите, но и себе си.

Поемайки отговорностите, ти постепенно се превръщаш в човек,

който не бяга от реалността, знае какво точно иска и какво го очаква в бъдеще.

Преди няколко дни се срещнах с възпитаничка на ЕГ „Пловдив“. Тя е един пример за преуспял млад човек, постигнал много, благодарение на упоритостта, желанието за успех и амбициозния си характер. Нейното име е Ина Карова. Днес тя е на 21, учи психология в ПУ за трета година. Вярва в поговорката „Който търси, намира“ и макар все още твърде млада, вече е една утвърдена личност, заемаща своя висок пост в Енергийна агенция „Пловдив“.

Ина разказва как от 10ти клас е започнала да се занимава с преводи и доброволческа дейност. От малка винаги си е вършила работата качествено, което, по мои първи впечатления, я превръща в

организиран и отдаден на задълженията си човек.

След подаване на документите си за кандидатстване в САЩ, тя получава добри резултати на изпитите, но не е приета и продължава образованието си в България. Това, обаче далеч не е провал или разочарование, защото тогава то би противоречало на действителността, откриваща много възможности пред младото момиче.

Какво поражда у теб спомена за годините, прекарани в гимназията?

- Радвам се, че завърших Английската. Тя е голяма мелачка и ако всеки успее да извлече максималното от това, което тя му дава, то тогава би бил способен да разгърне възможностите си в огромни аспекти. Английската дава възможност за стандартна работа, ценяща се в реалния живот.

Кой е най-лошият ти спомен в училището?

- Най-лошите спомени за мен ще останат часовете по литература, но не защото не обичах предмета, а защото изпитвах толкова голям респект към преподавателката, че оставах без думи пред всичко, което тя казваше.

Защо избра да учиш психология?

- Хората винаги имат много изисквания и съвети, а

единственият, който знае какви са усилията, си самият ти.

Никой не знае колко ти е тежко понякога и когато останеш неоценен, се чувстваш сломен. Никой не бива да се чувства така. Затова реших, че искам да помагам на хора, които имат нужда от морална подкрепа.

Какво мислиш за образованието в чужбина?

- Чуждестранните университети предлагат много добри програми и възможност за практика. Те имат хубава материална база и реален професионален свят.

Докато учиш, ти имаш възможност да градиш не само професионалния, но и личния си живот.

Какви качества трябва да притежава един човек, за да успее в личен план?

- Трябва да има много вяра в мечтите си и много смелост, за да се самоотстоява, защото „Пречките са онези малки неща около пътя ни, които виждаме, ако отклоним поглед от целта.“ Запомни, че

всичко е възможно, но не всеки го може.

Ина е един от многото примери за млад, преуспял човек, който, независимо от превратностите на времето и изпитанията, е намерил своя цветен път сред сивотата на ежедневието. Затова не спирайте да преследвате мечтите и целите си и вярвайте в себе си! Това е най-голямата сила, която притежаваме и единствената, която може да ни отведе до върховете на успеха и щастие.

Анелия ГЕОРГИЕВА, 11-к

Наши дебатьори в парламента

На състоялия се в пленарната зала на парламента дебат относно употребата на пластмаса отборът на гимназията се представи на ниво. Всеки изказа гледна точка и я защити адекватно с подходящи аргументи. Димитър Бозов бе включен в отбора от 11 човека, които ще представят България в Италия.

Магията на есента

Фотоконкурсът на Делта Те - "Магията на есента" - приключи. След гласуване на страницата на вестника във Facebook победителите станаха ясни - на първо място се класира снимката на Радиана Джевелекова от 10-г клас. Тя достойно заема своето място на първа страница във вестника. Следващите 3 най-харесвани снимки се наредиха така:

Спаси Котулова, 12-ж

Инфарктна беше разликата между претендентите за първо място до последния момент на конкурса.

Това не е обикновена история. Тя няма начало, а краят ѝ не ще бъде написан върху листи хартия. Тя има душа и криле, ванилов аромат и прозрачен сюжет. Две големи очи пронизват плътта ѝ, звуци от самотна лира я понасят в неземан танц, а един странстващ писател я попива със сетивата си, за да я предаде на хората. Историята е в непознато измерение, историята се пише от лятото, което си е отишло. Топлината е отплавала, моряците са забравени, останало е единствено неговото ухание. Черни гарвани прелитат над хората, плашат рицарите в душите им и злоещо им открадват всяка песъчинка лято, оставят душите им в плен на есента. След нея ще дойде зимата, но никой не е чувал за нея, никой не знае колко страшна е тя.

Падащите кестени разпукват обвивките си, после се скриват сред океана от есенни листа и ... бавно изчезват. Но момичето още е там. Вятърът си играе с роклята ѝ с цвят на огнени пламъци. Момичето е лятото, тя пази златните коси до сърцето си и не се страхува от есента. Тя се опитва да задържи юни в косите си, крие юли между пръстите си, а август се е притаил сред полите ѝ. Вятърът се усилива, русите коси се разпиляват, лятото е свършило.

Франсоа

Мария Гъркова, 9-ж

Изпращайте ни вашето творчество - поезия, стихотворения или снимки. Последните може да бъдат на всякаква тематика, без ограничения. Очакваме вашите писма на deltate@gmail.com

Станимир Стоев, 11-з

VICTORIA volley

www.victoriavolley.eu

Предстоящи домакински срещи:

СУПЕРЛИГА мъже

Зала Олимпиада

26.11.2011 г. 18:00

Виктория Волей - Нефтохимик 2010 (Бургас)

10.12.2011 г. 18:00

Виктория Волей - Ботев (Луковит)

22.12.2011 г. 18:00

Виктория Волей - Арда (Кърджали)

Волейболен клуб „Виктория волей“ е най-проспериращата детско-юношеска школа в България през последните няколко години. За кратката си осем годишна история клуба е завоювал общо 16 титли на България във всички възрастови групи. От тях девет са от националното клубно първенство, четири на ученическите първенства и три от шампионатите на Ученическите спортни школи. Във витрината на клуба има още пет вицешампионски титли и 11 бронзови отличия. Отборите на „Виктория волей“ са завоювали и редица престижни класирания при участията си на турнири в чужбина.

На база тези успехи, напълно резонно пловдивският клуб има и сериозно присъствие във всички младежки национални гарнитури. За последните три сезона около 50 процента от представителните тимове на България при подрастващите са съставени от състезатели на „Виктория волей“. Общо 19 волейболисти са попадали в селекцията на различните национални гарнитури.

Благодарение на постоянството си „Виктория волей“ се превърна в основен фактор във волейболния живот на страната и клуб с реноме, граничащо на традиционите грандове в българския спорт – Левски и ЦСКА.

Освен високото спортно майсторство и професионализма, които се преследват в работата на Виктория волей, висока оценка може да получи и социалната насоченост на дейността на клуба. Ежегодно в школата се подготвят около 100 деца, които от ранна възраст, изграждат у себе си чисто човешки качества необходими за пълноценното им развитие.

Тази година ВК „Виктория волей“ за първи път в историята си придоби право за участие в Суперлигата на България. Така младият пловдивски отбор ще мери сили с най-добрите състави в страната – Левски, ЦСКА, Пирин Балканстрой и други. Домакинските срещи на представителния отбор през сезон 2011/2012 година ще се играят в зала „Олимпиада“. През настоящия сезон старши-треньор на мъжкия отбор е волейболната легенда Петьо Драгиев.

През учебната 2011/2012 г. клубът търси млади таланти - момчета родени след 01.01.1999 г.

Разполагаме с отлична база, осигурена екипировка и предлагаме^б безплатно обучение.

За контакти: 0878 777436 - Драган Иванов

FUJIFILM

CARLOS MOYA VICTORIA beauty

ATARO CLIMA

AIR CONDITIONING AERMES

Извънкласни дейности

полезен наръчник за всички смахнати пелигрими

„Училище – що за скука! Няма ли да свършат тези досадни часове най-после?! Но дори и след края на часовете, следват домашните!“ – това са мислите на по-голямата част от учениците в ЕГ „Пловдив“, а и във всяко друго учебно заведение. Но бас държа, че в тях все пак има доста енергия, която те желаят да вложат в нещо приятно и интересно, а същевременно – и от тяхна полза. Всеки, който има опит с извънкласни занятия, би потвърдил, че когато човек върши нещо, което му е приятно, намира за лесно изпълнението и на останалите си, нетолкова интересни задължения. Ето тук ще откриете най-разнообразни предложения за извънкласни дейности, в които всеки е повече от добре дошъл да се включи! Най-много възможности предлагат ученическите организации РТРП (People to People International) Smiles и ИНТЕРАКТ ФИЛИПОПОЛ, както и УП (Ученически Парламент). Желаетелите да се запишат в People to People могат да го направят като посетят всяко едно от събранията на която и да е група (за часа, датата и мястото на събранието се поставят табелки в училище). Тези, които се интересуват от ИНТЕРАКТ, нека да започват на сбирките им, които се провеждат в ресторант „Чили“, всеки вторник от 19:30 часа. Училищният парламент се събира през една седмица, по време на ЧК и могат да присъстват всички, желаещи да се

включат в някоя дейност.

Преобладаването на пейките в училищния двор на Екоденя (21 октомври) бе съвместна дейност на групата по Екология на РТРП и УП, а членове на ИНТЕРАКТ се погрижиха да приведат тенис масата в приличен вид като я преоблякоха и поставиха нова мрежа. И въпреки че някои здраво се оцапах с боя, поне всички свършиха добра работа! По случай същото събитие отново ИНТЕРАКТ постави кошчетата за разделно събиране на хартия в близост до библиотеката, а РТРП – такива за метал, пластмаса и хартия при машините за хранене и кутия за разделно събиране на негодни за употреба батерии – при портiera, на входа на гимназията. При толкова много кошчетата наоколо, как да не започнеш да събираш разделно?

На Хелоуин (31 октомври) членове на РТРП организираха Flashmob, където, маскирани като

зомбита, изпълниха танц на песента на Майкъл Джексън „Thriller“. В подобно представление си заслужава човек да участва поне веднъж в живота си. Също по случай Хелоуин Културната група на РТРП организира благотворително парти в клуб INFI (2 ноември), с подкрепата на УП, на което присъстваха ученици както от ЕГ „Пловдив“, така и от много други училища. Всички се забавляваха на макс, независимо по колко предмета ги чакаха контролни и изпитвания на другия ден! Повечето от парите, събрани от продажбата на билетите ще отидат за кампанията „Да дарим надежда на Наталия“, за която ще се проведат и други акции в бъдеще.

За Коледа и РТРП, и ИНТЕРАКТ организират благотворителни базари, повече информация за които ще се публикува по-късно. Всеки един от вас може да включи креативността си и да участва в тях! Хуманитарната

РТРП в акция срещу дрогата.

група на РТРП посещава два пъти седмично дом за деца, лишени от родителски грижи „Олга Скобелева“, като членовете имат грижата да организират интересни и забавни занимания за децата от дома или да се включват във вече организирани от дома дейности. В най-скоро време ИНТЕРАКТ ще задейства кампания за оборудване на компютърна зала в дом за деца „Таню Войвода“, гр. Асеновград и обучение на децата от дома. Всеки желаещ да се включи в някоя от кампаниите може да потърси Памела Кузева от 11„б“ клас (РТРП) и Анелия Георгиева от 11„к“ клас (ИНТЕРАКТ).

За тези, които се занимават или интересуват от фотографското изкуство, РТРП разполага с група по фотография. В тази група се изучават и практикуват различни фотографски техники и методи. А членовете, които не разполагат с фотоапарат – нека не се притесняват – те винаги могат да се превърнат във фотомодели за останалите!

Но нека не караме спортистите да се чувстват изолирани: в Спортната група на РТРП се практикуват най-разнообразни спортове, според желанията на участващите. Най-после нещо различно от часовете по ФВС, което да ни държи във форма!

Стефи ТАШЕВА, 11-з

People to People International е организация, чиито цели са да повиши международното разбиране и приятелство чрез образователни, културни и хуманитарни дейности. Основана е на 11 Септември 1956г. от президента на САЩ Дуайт Айзенхауер.

Ученическият чатър в Пловдив – РТРП Smiles, Plovdiv е създаден на 9 Декември 2009г. от Карина Татарова. Поради разнообразните интереси на членовете, чатърът е

разделен на групи, които всеки може да посещава. Те биват Екология, Хуманитарна група, Културни дейности, Образователна група, Фотография и Спортна група.

Членовете на **групата по екология** се занимават с проекти, целящи да привлекат вниманието към местни и глобални екологични проблеми.

Хуманитарната група работи с хора в неравностойно положение, а също организира различни благотворителни акции и кампании.

Културната група се занимава с организиране на дейности, по случай национални и свето-вни празници и бележити дни и кампании с образователни цели. Членовете на **образователната група** разглеждат теми, свързани с различията и приликите на отделни страни и култури.

В **групата по фотография** членовете биват обучавани как да прилагат различни фотографски техники.

Спортната група се занимава с организирането на спортни събития, а членовете практикуват и изучават различни спортове.

Клуб по дебати

Академичните дебати са залегнали в гимназията ни от много време. Ученици са се занимавали дългогодишно и тук е мястото да отбележим и някои значими постижения – последното е на състезание в Американския колеж в София, където единият отбор от училище покорява първо място, а втория отбор заема четвърто. Оттогава насам групата липсваше. Тази година, обаче, тя се въобновява. Дебатите се развиват на английски език и се разискват глобални, политически, икономически и социални теми. Това несъмнено изисква богата обща култура, но удоволствието е неотменна част. Самият формат на дебатите, които се провеждат в гимназията, определя 2 отбора от по двама души и садия. Речите по принцип протичат по определена структура. Срещите се провеждат в сряда, два пъти в месец. Групата е подходяща за всеки, който има мнение по големи въпроси, който има по-глобален поглед, може и иска да защити своята позиция чрез добро представяне на аргументи. Повече информация може да получите в facebook като намерите групата с име: EDS Debates.

Interact освежиха тенис масата като част от инициативите по случай екодeня. Тя беше изградена от тях през 2010г. във връзка с програмата им за подобряване на спортните съоръжения в училище.

Интеракт е програма на Ротари Интернешънъл за младежи на възраст между 14 и 18 години. Интеракт клубовете са спонсирани от индивидуални Ротари клубове, които им осигуряват подкрепа и насоки, но те са самоуправляващи се и самоиздържащи се.

Членството в Интеракт клубовете е много разнообразно. Клубовете могат да бъдат големи. Членовете могат да са ученици само на едно учебно заведение или младежи от една общност.

Всяка година Интеракт клубовете изпълняват различни проекти в помощ на обществото, които допринасят за международното и межкултурно разбирателство. Посредством тези начинания, Интеракторите развиват мрежа от приятели от местни и международни клубове и научават важността на:

- Равнетието на лидерски качества и лично достойнство
- Проявяване на милосърдие и уважение към другите
- Разбиране на цената на личната отговорност и усилената работа
- Развитието на международно и межкултурно разбирателство

Като една от най-важните и бързо развиващи се програми на Ротари, Интеракт се е превърнал в световен феномен с почти 200 000 младежи в повече от 10,700 клуба в 109 страни.

Интеракт клуб Пловдив Филипопол е един от многото клубове по света. Създаден е на 03.06.2010. Основатели и членове на клуба в момента са предимно ученици от ЕГ „Пловдив“. Дейността на клуба е акцентирана върху осъществяването на идеи в полза на обществото. Интеракт Филипопол като едно цяло се стреми да поддържа хармонията в отношенията на човека с обществото и природата, опазвайки околната среда и давайки гласност на недоволството си към безразличието на социалните среди, осъществявайки проекти от различно естество.

До момента Интеракт има няколко осъществени проекта: поставяне на тенис маса в двора на училището; коледен благотворителен базар, който беше много успешен, а парите отидоха за лечение на Ани, която имаше тумор на глезена; рециклиране на непотребна хартия, която акция се проведе съвсем скоро за втори път и ще стартира като проект в още няколко училища; от миналата година е поета инициатива за редовно посещение на дом за деца „Майка Тереза“ и са осъществени няколко посещения в старческия дом в Пловдив; някои по-малки инициативи с Ротари.

Проекти за тази година: оборудване на компютърна Зала в Дом за деца, лишени от родителски грижи „Таню Войвода“, гр Асеновград и обучение на децата от дома, коледен базар (отново), спортен празник и подобряване на училищната база (основно двора).

Сагата с шкафчетата

Несъмнено много от вас се чудят какво точно става с шкафчетата, въпреки информацията, която произтича от разлепените плакати и мълвата около тях. За все още неразбралите – ето синтезираната информация: Списъкът за притежателите на шкафчетата се направи с цел да се установят неизползваемите и следователно да се разбият и

ползват пълноценно. Дотук има ефективност – от 286 шкафчета свободни са 141. Всички тези ще бъдат разпределени по класове и раздадени по равно – на клас се падат средно по 7. Едно обаче е сигурно – вече ще има строга регламентираност на шкафчетата и техните собственици и справедливо разпределяне. За другата учебна година се предвижда всички шкафчета да бъдат освободени през лятото и изцяло ново разпределяне. А какво се случва с металните шкафове на 3тия етаж?

Най-после и те ще влязат в употреба – половината от тях ще се раздадат на учителите, а другата половина ще се причислят към ученическите. За повече и актуална информация се обръщайте към отговорника на класа ви или представител на ученическия парламент.

УП

Снимка: Спасимира КОТУЛОВА, 12-ж

ЕГ “Пловдив” завинаги в нашите сърца!

Но дали не го осъзнаваме чак след

напускането на гимназията...

Училището е мястото, където прекарваме голяма част от живота си. То е като наш втори дом, не липсват проблемите и неразбирателствата с учители или ученици, но хубавите моменти с приятели са повече и те заличават лошите спомени. Някои намират голямата си любов точно през ученическите си години, а други все още упорито я търсят. Ние, учениците от тази гимназия, сме по-различни, по-амбицирани и мотивирани, знаем какво искаме и най-важното - как да го постигнем! Като доказателство за това се свързахме с вече завършили ученици от випуск 2011, за да ни разкажат какво им е дала гимназията, кои са най-хубавите им спомени, какво им липсва, кои са били любимите им учители и т.н...

Даниелида Кускинова, учи във Wirtschaftsuniversität Wien:
„... един хубав, но отминал сън!”

„Трудно мога да отговоря на въпроса, какво най-вече ми липсва от времето, прекарано в ЕГ “Пловдив”, защото тези пет години не могат да се разкажат или опишат в няколко изречения.”

„Често си спомням носталгично за междучасията, които имахме, за оживлението навън...(уточнявам: на лавката... :D), за купоните с любимите съученици... всичко ми се струва като един хубав, но отминал сън! Няма да споменавам имена на любими учители, това не е толкова важно, защото аз съм научила по нещо от всеки един мой преподавател, така че съм им благодарна за това, което са ми дали (а то е много)!”

„Моят любим момент от многото празници е от изпращането... Когато всички класове бяхме в коридора и с нетърпение чакахме времето, в което трябваше да излезем... силните викове... радостта и вълнението бяха толкова големи, че доста от момичетата (и много момчета!) не успяха да сдържат сълзите си още тогава... ЕГ “Пловдив”, липсваш ми!”

„Пожелавам на всички успешна учебна година! Наслаждавайте се на времето в нашата мила гимназия, защото с години ясно ще го помните!”

Афродита Добрева, студентка за първа година в Hotelschool The Hague:
„Чувствам се добре подготвена и уверена, крачейки напред в живота си!”

„От сегашната ми позиция на студент в елитен университет бих казала, че ЕГ “Пловдив” ми даде добра среда и възможност да се развия, за да мога сега гордо да представям страната ни в чужбина. Тази гимназия бе чудесен трамплин към следващата стъпка в образованието ми. Това мога да го заявя сега, когато попаднах в тази съвсем нова обстановка и се убедих, че с нищо не отстъпвам пред другите студенти, а даже напротив. Чувствам се добре подготвена и уверена, крачейки напред в живота си!”

„Ако трябва да бъда честна, липсва ми свободното време и онова усещане за подкрепа в лицето на преподавателите. В гимназията сякаш никога нищо не можеше да бъде фатално, все още минаваше извинението: “Още сте малки, ще се научите”. Е, това се промени...”

„Най-запомнящият момент за мен беше записването, когато всички трябваше да носим саксии... или денят на таланта, в който танцувах. Дали не е завършването или балната еуфория..., наистина не мога да ги степенувам, но гледайки

назад сега ми се струва, че като цяло 5-те години бяха този един момент.”

„Няма да съм лаконична и без съмнение мога да кажа, че любимата ми госпожа бе г-жа Екатерина Стойнова! От класен ръководител, тя се превърна в наш доверен човек, в наша втора майка (вярвам, че говоря от името на целия си клас). Искам да я поздравя и да я уверя, че всичките ѝ усилия и грижи са високо ценени от нас.”

Цветелина Делчева, учи във Wirtschaftsuniversität Wien:
„ЕГ-то ми даде и приятели, с които имам честта да съм сега тук и да споделям с тях тези хубави моменти!”

„Последният път, когато казах тези думи бях в Пловдив, а сега ги пиша от Виена, на 1000 километра разстояние от града, от семейството, от приятелите, от живота ми досега. Ако трябва да съм честна, километрите, които ни делят с някои приятели от гимназията, са много повече: ЕГ “Пловдив” са по целия свят!”

„ЕГ-то ми даде всички знания по немски език, които са нужни, за да се осмелиш да избереш обучение в чужбина! Невероятно е усещането,

когато някой тук те попита как така е възможно да знаеш немски толкова добре – отговорът е прост: много усилия, невероятни учители (строги, защото това е правилният начин) и добра атмосфера на обучение! ЕГ-то ми даде и приятели, с които имам честта да съм сега тук и да споделям с тях тези хубави моменти!”

„Естествено липсват ми хората, учителите, емоциите в училище и извън него... Липсват ми роднините, домашния любимец, градът... липсва ми и усещането като се прибереш вкъщи да усетиш, че някой е сготвил за теб и те чака за вечеря! Но тук имам възможност да започна отначало, да намеря нови приятели от целия свят, нови хора, нови култури.”

„Хмм, за любим учител, не мога да кажа, защото всичките си ги обичах, независимо какви мисли ми минаваха през главата понякога, когато смятах, че само те са виновни и просто не могат да ме разберат.”

„В гимназията имам толкова много запомнящи се моменти, за които и целия вестник няма да ми стигне! Интересното е да осъзнаеш сам как са се променили за теб самия нещата от 8 до 12 клас, колко си израснал, колко си намерил, колко си изгубил...”

**Полина Средкова,
учи в University of
Aberdeen: „Най-много
ми липсва голямото
междучасие на лавката
при Хилда...”**

„Ами благодарение на Английската
познавам най-големите шемети
на света,

които супер много си обичам, а като
цяло Английската ми даде 5 години, които са
били пълни със супер много простотии и смях :)

„Най-много ми липсва голямото междучасие на лавката при
Хилда, а най-емблематични ще си ми останат часовете по химия
при г-жа Мазева.”

Е, как се почувствахте прочитайки всички тези хубави думи? Някои дори не могат да си представят, че става въпрос за това училище, нали? Но трябва да знаем, че благодарение на всички трудности, през които преминаваме в гимназията, ставаме по-добри, по-отговорни и по-сигурни в себе си, защото това, което не ни убива, ни прави по-силни! Едно голямо БЛАГОДАРЕЯ на учителите, които ни помагат да станем истински хора и ни търпят всичките тези 5 години, през които наистина коренно се променяме!

Десислава Николова, 11-б

Нека дадем думата на...зайците!

Спомняте ли си какво е да си в осми клас? Всеки ден се запознаваш с нови хора, чиито физиономии ти стават до досада познати през следващите 5 години. Пишеш си редовно домашните, искаш да си забавен и интересен. И след време остават само обичайните въпроси: „Откъде да препиша домашната? Защо да не се отбия „При Хари“ за едно кафе и да закъснея мъничко? Или защо направо да не си остана вкъщи днес?”

Е, скъпи осмокласници, това Ви очаква в следващите няколко години. Но не се отчайвайте и продължавайте напред с усмивка! Само спрете за момент и ни дайте по едно интервю!

Никола, 8-в

**Какви са ти първите
впечатления от
новото училище?**

- Хубави са.
Училището е доста
яко.

**Кое е нещото, което
ти харесва най-много?**

- Все още не мога да преценя. При

Пенка обаче е много яко!

**На всички ни харесва при Пенка. А
какво ще кажеш за новия си клас?**

- Супер е! Много ми харесва.

Защо реши да учиш в Английската?

- Защото исках да уча немски, а английската е най-доброто място за обучение.

П. и В. - 8 клас

**Какви са ви първите впечатления от
новото училище?**

- Блъсканицата по коридорите е
голяма.

**Кое е нещото, което ти харесва най-
много?**

- Стаята. Боядисахме си я.

Какво ще кажете за новия си клас?

- Класът ни е пълен с някакви
еманципирани ученици, които се
интересуват само от тъпите си оценки.
Днес дори ме замериха с три учебника,
защото едно момиче има 5.40, а аз
имам 6.00. Аз си направих теста както
трябва, а тя не, ядоса се и започна да
ме замерва.

Доста интересни взаимоотношения.

Свикнахте ли вече с обстановката?

Наоколо има богата природа.

- Да, чухме, че имало коне наоколо.
Това е страхотно! Вече се настроихме
на вълна "убиване на оси". Стаята е
пълна с размазани оси и паяци.
Защо решихте да учите в английската?
- Не съм решила аз. Накараха ме!

П.С. Не показвахме снимките и
имената на двете ученички, понеже
те пожелаха да останат анонимни.
Разбираме ги...с такъв клас!

Матей, 8-к

**Какви са
ти първите
впечатления
от новото
училище?**

- Хубаво е, само

че не работи парното.

**Кое е нещото, което ти харесва най-
много?**

- Не зная, все още не мога да определя.

Харесва ли ти новият ти клас?

- Да, супер са!

Защо реши да учиш в английската?

- Не зная, просто така реших.

Благодаря!

*На това се натъкнаха репортерите
ни докато вземаха интервюта.*

Любов от разстояние

Какво се случва с влюбените двойки от гиназията след завършване? Особено интересно е, когато пътищата им се разделят заради образованието. По този повод разпитахме две двойки: Деян и Елия, а другата: Алекс и Мария. Момчетата учат в МУ - Пловдив, а момичетата в The University of Glasgow.

1. Как се запознахте? - Любимото ЕГ ни събра в един клас и така започна всичко. Харесавме се почти от началото, но бяхме малки и срамежливи и си признахме по-късно. (смее се)

2. В началото смяташе ли, че ще останете заедно толкова дълго? - Не. В началото и двамата мислехме, че всичко ще приключи бързо, но с времето чувствата се задълбочиха... и така до днес.

3. Защо решихте да запазите връзката си въпреки разстоянието? - Разстоянието не е толкова голям проблем, когато се обичаме. Трудно може да се загърби времето заедно и хубавите моменти.

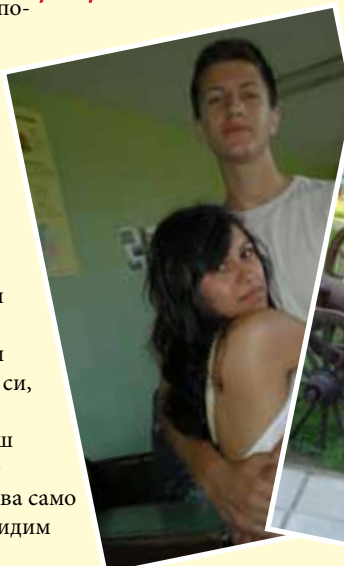
4. Как успявате да поддържате искрата? - При всяка удобна възможност се чуваме, пишем си, пращаме си разни подаръци и така.

5. А трудно ли ви е? - Не е лесно да не виждаш любимия човек дълго време и да не правите нещата, които сте свикнали всеки ден, но това само засилва вълнението за деня, в който ще се видим пак.

6. Does absence make the heart grow fonder? - Absence makes the heart lonely and miserable, but when your girl is far away you realize how much you really love her.

7. Какво бихте посъветвали двойки, на които им предстои да минат по вашия път? - Да се обичат и да направят всичко възможно да останат заедно.

Деян & Елия

Заедно от:
3 години и 3 месеца

1. Как се запознахте? - Бяхме в един клас в английската. А точния момент не си спомням.

2. В началото смяташе ли, че ще останете заедно толкова дълго? - Ами всъщност не. Мислех си, че ще приключи за няколко месеца.

3. Защо решихте да запазите връзката си въпреки разстоянието? - Защото се обичаме. Никога не знаеш какво ще стане, така че решихме да пробваме

4. Как успявате да поддържате искрата? - Когато обичаш някого, искрата си я има без да правиш каквото и да е. А иначе мисля, че просто станавме по-креативни.

5. А трудно ли ви е? - Естествено има и трудни моменти. Неизбежно е, особено както бяхме свикнали заедно. В началото на мен ми беше много мъчително, но сега са ОК нещата.

6. Does absence make the heart grow fonder? - Поне за мен да, стига да има любов. Като имаш шанс да видиш как е животът без другия и още повече осъзнаваш колко скъп е за теб. Като си липсваме, още повече си се радваме като се видим.

7. Какво бихте посъветвали двойки, на които им предстои да минат по вашия път? - Трудно е, но стига да има желание се намира начин. Най-важното е да се обичат и всичко само се нарежда.

Алекс & Мария

1. Как се запознахте? - В началото на 8ми клас, защото бяхме в един клас. А наистина се опознахме в началото на 10 клас.

2. В началото смяташе ли, че ще останете заедно толкова дълго? - Да, защото още преди да тръгнем се обичахме страшно много.

3. Защо решихте да запазите връзката си въпреки разстоянието? - Защото това, което виждам в нея, не го виждам в никого. Няма човек, който да ме накара да се чувствам, както тя ме кара и да направя нещата, които съм правил за нея.

4. Как успявате да поддържате искрата? - Като не спираме да мислим един за друг. Опитваме се да се виждаме винаги, когато имаме възможност. Говорим си по Skype и си пишем през деня.

5. А трудно ли ви е? - Трудността идва от това, че не можем да се видим на живо и не можем да прекарваме по цял ден заедно.

6. Does absence make the heart grow fonder? - When you truly love someone you don't let go. When you love someone like I love her, with the passing days you only realize how irreplaceable that person is. And no matter how far she is or how hard it gets, I just don't let her go because I know she is the love of my life. Your heart will grow fonder with the absence of the person only if you truly love him and you are ready to commit to all the difficulties.

7. Какво бихте посъветвали двойки, на които им предстои да минат по вашия път? - Да се опитат да учат на едно и също място, а ако не могат, да не спират да се обичат, да потърсят начин да са заедно за в бъдеще.

Заедно от:
4 години

1. Как се запознахте? - Бяхме в един клас от 8-ми клас, но се „запознахме“ наистина в началото на 10-ти.

2. В началото смяташе ли, че ще останете заедно толкова дълго? - Не, защото и двамата сме ужасно проклети. (смее се)

3. Защо решихте да запазите връзката си въпреки разстоянието? - Защото ако обичаш някого наистина, разстоянието не е достатъчна причина да се разделите! Освен това съм сигурна, че никога няма да намеря друг човек, който да ме обича повече и да прави всичко за мен.

4. Как успявате да поддържате искрата? - Пишем си и си говорим постоянно, редуваме се той да идва тук и аз да се прибирам в България, а когато сме заедно – we make the most of it!

5. А трудно ли ви е? - Ужасно много, но никога не сме си мислили, че ще е лесно.

6. Does absence make the heart grow fonder? - It makes it grow sadder...

7. Какво бихте посъветвали двойки, на които им предстои да минат по вашия път? - Ако наистина се обичат, да не се отказват само заради разстоянието, но ако са сигурни, че ще се разделят, да го направят предварително, за да не се стига до изневери и

подобни инциденти. Виждала съм го прекалено много пъти при другите хора в моят университет и знам колко е жалко като се случи, но затова пък ние двамата сме доказателство, че ако любовта е голяма, не е невъзможно да се задържи връзката въпреки разстоянието.

Изкуството да рисуваши по вода

Какво по – хубаво от това да създаваш изкуство и то не върху каква да е повърхност, а водна? Звучи невероятно, нали? Капки вода се преплитат с капки бои и се получава една жива и движеща се картина. Тази необичайна техника се нарича „ебру“ и води началото си от ранни времена. Всъщност тя е свързана с мюсюлманската религия и е възникнала през IX век в Туркменистан, където се използва главно за украса на глина, книги или коприна. Главните мотиви на ебруто най-често са лалета и рози, тъй като те имат символичност, свързана с Аллах, и по – рядко – различни животни. Ебру представлява метод за рисуване върху така наречената „лепкаща“ вода. Тази вода е смесена и съгъстена с растителна смола, а четките и боите са от естествени материали. С помощта на специализираните четки, боите капка по капка се разливат по водната повърхност и с плавни движения се разнасят, докато не се получи желаната фигура. Най – очарователното е, че няма гаранция дали тази фигура наистина ще се получи – напротив, едно ебру никога не може да се направи два пъти, именно заради живината на водата и непредвидимостта на всяко движение на ръката. След като се нарисува ебруто върху съда с вода се поставя лист хартия и боите „полепват“ по него в същия вид, в който са изглеждали на водната повърхност.

В забързаното ни ежедневие можем да

срещнем ебру навсякъде – в шарената птичка, пееща под прозореца ни, в градината с безброй цветчета, дори и в залеза, който обагрят небето в хиляди нюанси...

Е, нарисувате ли своето мислено ебру?

Рафина ДЖЕВЛЕКОВА, 10-г

Красиви нокти в 7 стъпки

Омръзна ви от едноцветните нокти или от маникюристиите, за които харчите куп пари? Ние имаме идея за вас! Интересна техника за лакиране върху... вода! Да, звучи странно, но ние ще ви разкрием тайната на това красиво изкуство.

1. Както винаги най-важното е да подготвите ноктите си за лакиране. След това нанесете лак-основа в желаните от вас цветове (в нашия случай бял с розови оттенъци), а около ноктите облепете с тиксо, за да може по-лесно да почистите след това.
2. Пригответе чаша с минерална вода със стайна температура, дървена остра пръчица или шиш и желаните цветове лакове (тук са в розовата гама)
3. Изберете цвят, който да служи като полупрозрачна основа и капнете капка от него ВЪРХУ водата. Ще видите, че той се разпръсква по повърхността на водата. Продължете с лакове в други цветове. Образуват се кръгове от различните лакове.
4. Когато достигнете желаната комбинация от цветове, вземете шиша и заедно с него формата, която сте решили да „нарисувате“ върху ноктите си, все едно рисувате върху сметаната на кафето си.
5. Щом привършите с оформянето, нагласете добре чашката и внимателно потопете в нея пръстите, на които сте решили да отпечатате украсата.
6. Когато пръстите ви са потопени, с пръчицата оберете остатъците от лака около тях.
7. След това внимателно извадете пръстите си от чашката.

Отлепете тиксото и Воала! Имате красиви и уникални нокти. Ако около ноктите има отпечатъци от лака, изчистете ги с тампон, напоен с лакочистител. Това е! Който опита, може да изпрати снимки с резултата на e-mail: DeltaTe@gmail.com .

Ивелина ВАСИЛЕВА, 11-к

Ден без глаголи

Ранно утро. Бледи спомени от хубав сън. Тоалетна, очи и закуска. Косата с формата на рисунка на 2 - годишно дете. Поредното притеснение за идването на автобуса. Отивайки на спирката - 10-минутно чакане под лампите на булеварда. "Ура!" Автобуса! Слизане на центъра. Още 10 скучни минутки. Неочаквано 4-ка. Отново пътуване.

Най - после училището. Стотина човека на тротоара. Пресичане (25 от тях на червено). Още от вратата някой с приветствие и въпрос: "А днеска контролна...", отговор: "Не!"... Ааа, добре." Нормален разговор за приятното ранно ставане.

Първи час - спане с отворени очи. Втори - немски. Трети - немски. Четвърти - немски. Пети - немски (вече отегчителен, но, разбира се, от важност). Последен час - математика. Много приятно завършване на учебния ден с квадратни уравнения (и те са от голямо значение).

Поредната драма с автобуси. Моята спирка! Няколко крачки до вратата. У дома. Един час за обяд и почивка. Любимите домашни. Първо, естествено, немски. Дума след дума писане, повтаряне, четене, учене на диалози. Най - накрая привършек. Ужас! Ами другите предмети? Отделяне на време и за тях. Е, готово... Поглед към часовника - 22:30!!! Поредното изпускане на "X-Factor", а за някои и "Листопад". Отново обикновените действия преди сън. Пробване за диалог с родителите на немски, но все още неуспешен. Сън за 5 часа.

Ранно утро. Бледи спомени от хубав сън...

Николай СЛАВКОВ, 8-в

-Млъкни! Млъкни! Млъкни! Колко пъти вече? - Три пъти, госпожо.

У: Ася е много добро момиче, Виктория и тя ...
Красимир, Божида и Лъчо също са добри деца...

Пешо: А аз добър ли съм?

У: Сега говоря за момичетата ...

Учител: Какво работи баща ти?

Ачо: Лекар.

Учител: Какъв лекар?

Ачо: Кардиолог.

Учител: А, на мене точно такъв ми трябва, хайде да правим бартер...

Аз за един час мога да изпитам не цял клас ами цялото училище!!

Г-жо, мога ли да си прекарам интернет в панса.
Г-жа: Вие какво си мислите, да не сте си у вас ??

Сега не мога да взема такова решение...

Бисери

Учител, преди да започне да го изпитва, казва на Сашо: Името Александър, до колкото знам, означава умен. Сашо: Ами, май означава ангел пазител. У: Ами пази се тогава! Сашо: Пазя се, аз затова отсъствам редовно.

У: ...човека, да де не човекът, ами мъжът.

Същият У: Яйчниците при жената съответстватна семенниците при човека.

Диктува се в час. Ученичка моли: "Госпожо, може ли да повторите?" Отговор: "У", бе деца, "У" като "Уценка".

Учител: Кой ученици отсъстват?

Ученик: Ъм.. никои.

Учител: Кой номера са те? /сега да не ме запишете някъде какво съм казала!/

Брояли обезглавените глави.

Отваряли врата на ескалатора...

Не би ли звънеца или така ми се привижда?

Стига гледай, че ми пречиш на погледа!

- Кое е най - соленото нещо което си ял?
- Лимони със захар.

Събираме сбора на дъгите.

И те били наказани да ядат хляб, сол и суха вода!

изображаваме

SUDOKU

advanced

	2	3					5	4
5			3	4	9			
	8			5	2	9		
	6		5		1	2		
		2	7		6		4	
		5	2	1			7	
			9	7	3			1
7	3					4	9	

"Делта Те" търси ентузиастични, за предпочитане от 8ми или 9ти клас. По-голямата част от настоящия екип завършва след една година. Затова още отсега набираме хора, които имат желание да се занимават с издаването на "Делта Те" Ако имаш желание или искаш повече информация, свържи се с нас на: deltate@gmail.com
P.S. Нобходими са и хора с компютърни способности, така че ако си на ти с програмите, пиши ни :)

ЕКИП "ДЕЛТА ТЕ"

Главен редактор: Петър АНГОВ

Редакторски екип:

Анелия ГЕОРГИЕВА, Александър АРШИНКОВ,
Богомила КИРОВА, Ивелина ВАСИЛЕВА, Лили
МИЛУШЕВА, Нели КОСТАДИНОВА, Цветиана
ПЕТЕЛАРЕВА, Светлана ПАНОВА

Репортери:

Десислава НИКОЛОВА, Стефи ТАШЕВА

Фотографи:

Елена САРИЕВА, Теодора АЛЕКСИЕВА

Графичен дизайн и предпечат:

Георги КАРАПЕЕВ, Нели КОСТАДИНОВА, Петър
АНГОВ, Светлана ПАНОВА

тел. - редакция: 0895466672

тел. за реклама: 0886886838

e-mail:

deltate@gmail.com